

השבת של רבי נחמן מברסלב

לזכרון נצח מורינו ר' ישראל בער אדסר בן ר' אייזיק שלמה, זיע"א

במדבר סיני

במספר שמות... תפקדו אותם.
בכל מקום שיש מניין, יש חסרון, כי אין שלמות כי אם למעלה מהמניין, שהוא אצל ה' יתברך, שהוא כביכול למעלה מן המניין, בחינת: לפני אחד מה אתה סופר? ושם עיקר השלמות.

אבל אחר הבריאה, ששם מתחיל המניין, שם יש חסרון, כי עיקר הבריאה הייתה על-ידי חסרון, על-ידי שנתצמצם ונחסר האור, שבלא זה לא היה אפשר לברא את העולם כידוע; ותכף אחר הבריאה, שאז מתחיל המניין, מתחיל החסרון.

וכל מה שנתרחק בחינת אחר-הבריאה מקודם-הבריאה, ונתרבה המניין יותר ויותר, נתרבה החסרון יותר ויותר, כי במקום שיש מניין יש חסרון.

למשל, כשאחד רוצה למנות מאה, נמצא שהוא הולך ומונה מאחד עד מאה להשלים חסרונו, כי לעת-עתה חסר לו להשלים מניינו עד מאה כפי רצונו; אך תכף כשמגיע למאה, חסר לו יותר ויותר עד מאתים. וזה בחינת: מי שיש לו מנה מבקש מאתים וכו'.

כי, כשהאדם נופל בתאוות ונופל, חס ושלום, תחת המניין, אי אפשר לו להשלים חסרונו לעולם, כי כל מה שהמניין מתרבה ביותר, הרי נתרחק מאחד ביותר, ואזי נתרחק מן השלמות ביותר, כי אין שלמות כי אם אצל ה' יתברך, שהוא כביכול למעלה מהמניין; ואף על פי שנדמה לו מתחילה שכשישלים מניינו עד מאה וכיוצא, אז ישלים חסרונו, אבל באמת אינו כן, כנראה בחוש.

כי עיקר שלמות החסרונות הוא על ידי רוח חיים דקדשה, שנמשך מן התורה ומה' יתברך, אבל שלמות החסרונות של תאוות של האדם, הם רק בבחינת רוח סערה, שהוא רק לשעתו. כמו כן, כשממלא תאוותו, הן בממון הן בשאר תאוות, הוא רק בזו הרגע קצת, ותכף חסר לו ביותר, בבחינת יש לו מנה, רוצה מאתים. וכן לעניין אכילה כתיב: ובטן רשעים תחסר, כי כל מה שרוצה להשלים חסרון תאוותו בריבוי מעדנים ומאכלים, על ידי זה מתגברת התאוה ביותר וחסר לו ביותר, וכן הוא גם כן לעניין שאר התאוות, כמו שאמרו רבותינו ז"ל.

טוב להגיד ולשיר

וכל זה מחמת הנוכח לעיל, כי כל מי שנופל, חס ושלום, תחת המניין, ורוצה להשלים חסרונו על ידי שירבה במספר ומניין, אזי אי אפשר לו להשלים חסרונו לעולם, כי כל מה שהמספר מתרבה, הוא נתרחק מן האחד ביותר ונתרחק מהשלמות, ועל כן חסר לו יותר כנ"ל; וזה בחינת וחסרון לא יוכל להמנות.

ומי שמקשר בה' יתברך, ומקשר אחר-הבריאה [שהוא בחינת מניין] לקודם-הבריאה [שהוא למעלה מהמניין] אזי נשלם חסרונו, כי ממשך חיות מחי החיים, ששם שלמות כל החסרונות.

ועל כן כלליות נפשות ישראל נקראים נפש אחד, כי כל אחד מישראל

מקושר בו יתברך וממשך רוח-חיים מחי החיים, וכל מה שנתרבין ישראל ביותר, הם ממשיכין רוח החיים ביותר, ונכללין יותר באחדותו יתברך, ועל כן כל ישראל חשובים כאחד - כי כלם כלולים, על-ידי הרוח-חיים, בו יתברך.

(הלכות פסח - הלכה ג')

סיפור

פעם אחת, דבר עם איזה אנשים שהיו נוטים לדרכי החקירה, והתוכחו עמו אודות מאמר חכמינו ז"ל (ברכות י"א:): קשה רימה למת כמחט בבשר החי, כידוע שאלתם בזה.

והשיב להם מה שמובא בספרי אמת, שלאחר מוות, האדם, אף על פי שהנשמה יוצאת ממנו ואינו יכול לזוז בשום אבר, אף על פי כן, נשאר בו קיסטא דחיותא, ובזה החיות הנשאר בו נרגש גם אחר כך צער הרימה ותולעה. ועוד בדבורים כאלה, הסביר להם, עד שהשתיקם. ואחר שיצא מהם, הלך

לחזור לפניו כל דברי תשובתו שהשיב להם, ורמז להם שהוא נהנה מאד מה שסלק גם לו מלבבו המבוכה הנ"ל.

ענה ואמר לו מוהר"ת ז"ל, בלשון תמה: גם אתה רוצה להבין בשכלך! או לאותה בושה, הלא כשרבותינו ז"ל אמרו: קשה רימה למת כמחט בבשר החי, אני מאמין באמונה שלמה, שהוא אמת ויציב ונכון וקיים, ואיני רוצה כלל להבין.

(כוכבי אור - אנשי מוהר"ן, כ')

צדיק

אף על פי שהצדיקים הגדולים עושים תיקונים נפלאים בכל דור ודור, בפרט בחירי צדיקייא כמו דוד המלך עליו השלום וכיוצא, שעשו מה שעשו לטובות תיקון נפשות ישראל, ופעלו וגמרו הרבה מאד; אף על פי כן, הבעל דבר אינו מניח את מקומו, ומתגרה בישראל בכל פעם, וחותר הרבה לקלקל כל התיקונים של הצדיקים.

אך, אף על פי כן, אתה מרום לעולם ה', כי אף על פי שמקלקל הבעל דבר אחר כך כמו שמקלקל, אף על פי כן, נשארת הרשימו של התיקון לנצח, שעל ידי זה סוף כל סוף יגמור הצדיק התיקון שהתחיל.

ועל כן, דוד המלך עליו השלום, שזכה למצא מקום הבית המקדש, ששם תלוי כל תיקון נפשות ישראל, עין פנים; אך, אחר כך, חתר הבעל דבר לקלקל הדבר, עד שחרב הבית המקדש שני פעמים, אף על פי כן, מקום הבית המקדש נשאר קיים לעולם, כי זה אי אפשר לקלקל בשום אופן.

ורשימה של הקדשה נשאר שם בקביעות, עד אשר יש כח לצדיקי הדור, גם עתה, להמשיך הארה משם, על כל אחד מישראל, עד שיחזרו למוטב. וסוף כל סוף, יגמור דוד שהוא משיח את שלו, ויבנה הבית המקדש במקומו, ויחזיר את כל ישראל למוטב, בשלמות.

(אוצר היראה - צדיק, ל"ט)

שבועות

קודם שבועות, עמדו לפניו אנשי זאסלאב, וספרו לפניו מעשיר אחד שנתן מעות הרבה להרב הקדוש רבי ברוך ז"ל. ועמד אז לפניו, גם-כן, איש אחד ול.

טוב להגיד ולשיר

אני חי עכשיו רק עם החכמה תחיה את בעליה.

☪ ואמר לה עוד: **יש אצלי אנשים כאלו, שיודעים דברים כאלו, שיכולים לחיות בהם, בלא אכילה ושתייה** (פשוט דרצונו לומר: אפילו אם יאכלו מעט דמעט, בתכלית הצמצום, יכולים לחיות בזה, כי עיקר חיותם הוא ממזון רוחני, וכמובא גם בזהר הקדוש).

(חיי מוהר"ן - יגיעתו וטרחתו בעבודת ה', רל"ח)

מכתב

☪ לי בלבי, יש הרבה לכתוב לך, רק מחמת עייפות נפשי, לא אוכל לכתוב כלבבי, גם זה כתבתי בכל כחי, למען אהבתך נועם התקוע בלבי, הכותב בעייפות גדול, מצפה לישועה שלמה, זאת נחמתי אשר ידעתך שמושרש בפנימיות לבבך, נקודת אמת ואמונה בה' ובתורתו ובהצדיק האמת, בחיר מבחירי צדיקייא, אשר ניבא לדורות לכל אחד, כל מה שיעבור עליו, אשר בדבריו יכולין להתנחם ולהחיות את נפשנו תמיד.

☪ פנימיות לבבך ולבבי יודעים ומרגישים, אם רק טועמין טוב טעם ודעת של מעיינות חכמות התורות הקדושות והנעימות מהצדיק החכם האמת, אזי שוב לא יכבה נרו, אפילו בתוך כל מיני חושך והתרחקות שעובר על כל אחד.

☪ אין להאריך לבנון ונלבב כמוהו, החושב מחשבות עמוקות, והקדיש את לבבו הרחב וכשרונותיו הברוכים ותחבולותיו העצומות, לגדל להדר ולפרסם את שם הצדיק האמת, שהקדיש את לבבו הרחב וכשרונותיו הברוכים וחושב מחשבות עמוקות ותחבולות עצומות, לגדל להדר ולפרסם את שם הצדיק האמת, שהוא מחסה ומגן לנו בכל יום ובכל עת, לדורות עולם לנצח, אפילו בתוך כל מיני חושך והתרחקות שעובר על כל אחד, בכל יום ובכל עת.

☪ אשריך אחי, אשריך אשריך אלפים פעמים, אשרינו אשרינו אלפים פעמים, שפנימיות לבבך מבין ומרגיש האמת דאמת האמיתית, המאיר עכשיו בכל העולמות, בְּמִינוּ אלה דייקא.
(מספר אֲבִי הנחל ב' - מכתב קס"ד)

שבת שלום

עלונים: 050-948183 (מאיר)

ספרים: 052-332810 / 02-5829086 (מיכאל)

דואר: ת.ד. 13271 ירושלים 91131

תרומות: בכל סניף דואר, חשבון 7-2255-89

מכל החטאים והעוונות והפשעים, שחטאנו ושעוינו ושפשענו לפניך, מנעורינו עד היום הזה, ולהמשיך עלינו קדשה גדולה, על ידי המקוה הקדושה.

☪ ותשפיע עלינו, על ידי זה, דעת גדול ורחמים רבים, ותתן לנו כוח; ותעזרנו שנוכה להמתיק, על ידי טבילת המקוה, כל הדינים שבעולם, מעלינו ומעל זרעינו ומעל כל עמך בית ישראל, ולבטל כל הצרות וכל הגזרות רעות, על ידי זה, ותושיע לנו תמיד, על ידי טבילת המקוה הקדושה והנוראה מאד, ויקויים מקרא שכתוב: **מקוה ישראל ה' - מושיעו בעת צרה.**

☪ ותזכנו להמשיך עלינו קדשת המקוה של חג השבועות הקדוש, שהוא זמן מתן תורתנו, שאז נתקרבו ישראל אליך, וזכו לקבל את התורה הקדושה, על ידי טבילת המקוה, ונוכה בְּלֵנו בחג השבועות לטבל עצמנו במקוה העליונה, במקוה של שער החמישים של הקדשה, שהוא רחמים גדולים ורבים, וחסד עליון ודעת גדול מאד.

☪ ותעזרנו, שנוכה להמשיך עלינו קדשת המקוה הזאת, בכל השנה בְּלֵה, ונוכה לטהר ולקדש עצמנו תמיד, ולצאת מהרה מחמשים שערי טמאה, ולכנס בתוך החמישים שערי קדשה, ויקויים בנו מהרה מקרא שכתוב: **וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם, מכל טמאותיכם ומכל גולותיכם אטהר אתכם.**

(לקוטי תפילות א', ב"ז)

חיי מוהר"ן

☪ אמר המעתיק: שמעתי, שפעם אחת דחקה אותו אמו [של אדמו"ר זצ"ל], הצדקת זכרונה לברכה, באשר שהעולם משבחין אותו, ואומרים עליו גדולות כאלה, על-כן יאמר נא לה גם-כן, ויספר לה מה מדרגתו בעבודת השם.

☪ השיב לה [האדמו"ר זצ"ל]: **מה אמר לך? אני סר מרע באמת!** (איך בין איין אמתער סר מרע).

☪ עוד שמעתי מהרב רבי נפתלי ז"ל, שפעם אחת שאלה אותו [את אדמו"ר זצ"ל] אמו למה אינו דוחק את עצמו לאכול קצת, כי במה יחיה? והשיב לה:

☪ ענה רבנו זכרונו לברכה, ואמר להם: **העני הזה נתן לי יותר מזה, כפי בחינתו ומדרגתו.** כי הוא היה מפרנס עצמו ממלמדות, וכאשר שמע בימי הפסח הקדושים (שאז זמן שכירות מלמדים) שרבנו זכרונו לברכה הוא בזאסלאב, ומי יודע אולי יתעכב שם עד אחר שבועות, ואם ישכיר את עצמו למלמד, לא יוכל להיות אצלו על שבועות, מחמת בטול התלמידים זמן רב.

☪ ועל-כן, לא רצה להשכיר עצמו למלמד, וישב כל הקיץ הנ"ל בלי שום עסק ופרנסה. **נמצא שהתנדב לבו בשביל התקרבותו אלי, יותר מהעשיר הנ"ל.**

(חיי מוהר"ן - מעלת המתקרבים אליו - של"ז)

עצות

☪ טבילת מקוה בשבועות הוא תיקון גדול, ועל ידי זה נמשך דעת גדול, ונמשכים חסדים רבים וגדולים. כי הרחמים הם כפי הדעת, ומכוון שבשבועות נמשך דעת גדול מאד, על כן יורדים ובאים מלמעלה חסדים גדולים ורחמים רבים.

אשרי האיש שזוכה לקבל שבועות בקדושה ובכשרות, ובפרט הטבילה במקוה, שהיא בוודאי מצוה גדולה מאד.

ועל ידי הטבילה בשבועות, וקבלת היום טוב כראוי, זוכים לקדושת שבועות.

מקוה של שבועות מרמזת גם על קדושת שער החמישים, מחמישים שערי בינה, שמשם נמשך קדושה וטהרה על ישראל, בשבועות.

☪ בשבועות מקבלים את התורה. היינו שביום זה נמשך בכל שנה ושנה ידיעה חדשה, לדעת ולהבין עצות לקיום התורה, שזה עיקר קבלת התורה.

וכפי מה שכל אדם מרבה בתפילה לה' יתברך עבור קיום התורה, וכפי מה שכל אדם מתחזק ברצונות ובכיסופים ונכסף לקיום התורה, כן הוא זוכה מדי שנה בשנה לקבל בחג השבועות דעת גדול, שנמשך מן השמים לקיום התורה, שזה עיקר קבלתה [כך מבואר בלקוטי הלכות].

גם אפשר לקבל ביום טוב שבועות חיות חדשה, ולהמשיך רפואה לריאה...
(עצות המבוארות - שבועות ר', ה')

תפילה

☪ ... ועזרנו וזכנו והושיענו, שנוכה לטהר ולקדש עצמנו בכל עת, על ידי טבילת מקוה, ונוכה להמשיך עלינו טהרה וקדשה גדולה, על ידי טבילת המקוה, לטהר עצמנו מכל הטמאות